

La por de Zaplana

Al cap de dos mesos de les eleccions espanyoles del 12 de març, els fets i les actituds del victoriós Partit Popular (PP) s'assemblen cada vegada més als d'una força política desorientada o a la defensiva, en lloc de comportar-se com una força democràtica i consolidada en el govern, amb una perspectiva de vuit anys més en el poder. Fa quinze dies comentàvem en aquesta mateixa pàgina com eren de simptomàtics els incidents de la constitució de les cambres legislatives a Madrid, lluny de l'estil tolerant que havia anunciat Aznar la nit de la victòria electoral.

Doncs bé, allò no fou res en comparació amb les actituds crispades i fora de to amb què, els últims dies, el PP i els seus dirigents han animat pàgines de diaris i espais informatius de ràdios i televisions. Però el més preocupant no són els motius de la

sortida de to del PP (els actes del 6 de maig a València o la visita del *lehen-dakari* Ibarretxe a Barcelona), ni la defensa que ha fet de les seues posicions polítiques, sinó el fons –l'extremisme espanyolista– i les formes –la desmesurada utilització de tots els recursos al seu abast per atacar les posicions progressistes i nacionalistes.

Comencem pel 6 de maig. Després d'un primer intent d'evitar la celebració del concert de la plaça de bous de València (intent que va amplificar la convocatòria dels actes i, per tant, va motivar una major participació popular), un parell de barrabassades que mai no s'haurien d'haver produït van servir d'excusa, a tot un president de la Generalitat Valenciana! per a desencadenar una campanya al més vell estil contra aquella diada i contra tots els qui hi van par-

ticipar. Van pesar més unes pintades amb esprai i una estàtua abatuda per uns quants joves incontrolats i excitats per la suspensió d'un concert de rock, que no pas els milers i milers de persones que de manera pacífica, festiva, respectuosa i democràtica havien expressat lliurement les seues conviccions durant tot un dia a València. Diaris (*El Mundo*, *Las Provincias* –ja hi tornem?–), Canal 9, conferències de premsa oficials, iniciatives a les Corts Valencianes, tots els mitjans de què disposa directament i indirectament Eduardo Zaplana han estat posats, de manera prepotent, al servei d'una campanya de desprestigi contra els organitzadors i els participants en el 6 de maig, com si el govern de la Generalitat Valenciana no tinguera res més a fer i al país no hi haguera problemes a resoldre.

Però si els primers atacs es basaven en les suposades “destrosses” a la plaça de bous, els arguments d’“inconstitucionalitat” dels actes del 6 de maig, recollits en els comunicats i les declaracions del PP, han mostrat els autèntics motius de la por de Zaplana: l'èxit d'una manifestació de milers de persones pels carrers de València i la celebració d'una històrica assemblea de centenars d'alcaldes i regidors valencians, catalans, balears, pitiusos, andorrans i algueresos, també a València, que aprovaren coordinar-se en qüestions relacionades amb el medi ambient i la cultura, i signaren un manifest, exemple de moderació, que no utilitza en cap cas l'expressió “Països Catalans”. Però no hi ha expressions constitucionals o inconstitucionals. Només hi ha expressions democràtiques o antidemocràtiques.

(*Informació*, p. 28)

GALERIA

71

Carlos Santana i Oasis coincideixen a Barcelona

Bea Cabezas

El dia 20 de maig dues figures de la música actuen a la ciutat de Barcelona.

OPINIÓ

11

Aznar té raó

Enric Rimbau

13

Estapé respon

Fabià Estaspé / Toni Canís

Sense escrúpols

Miquel Ramon

15

Encara hi som a temps

Hans Möller

16

Admirables mussols

Martí Domínguez

17

25 d'Abril: els PP CC...

Francesc Esteve

18

Més síndromes

Xavier Vinader

Montenegro es complica

Llibert Ferri

A la pau per la llibertat (II)

Ramon Barnils

19

Salvem l'Horta, si això...

J. J. Pérez Benlloch

El sobiranisme pràctic

Pere Martí

82

Napolitans, 2

Joan Francesc Mira